

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē
Istoria**

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

V. De Arii adversùs Alexandrum Episcopum contentionē.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

Κεφ. Ε'.

Περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ἀλεξανδρεῖον τὸν ἵπποντος
Φιλοσοφίας.

Mετὰ τέλεον τὸν χρόνον Ἐπίσκοπον
ἀλεξανδρείας, τὸν καὶ Ἰππὸν διοκλητιανὸν
μαρτυρίσαντα, διαδέχεται τὸν Ἐπίσκοπον
αὐτοῦ λαοῦ. μῆτὴ ἀγιλανή, ἀλεξανδρεῖος ἡ Ἰππὸν
τοῦ μητρού διεβίσης εἰρήνης. καὶ ἀδεέστερον διά-
γων, τὴν ἐκκλησίαν συνεκρετεῖ καὶ ποτε πα-
είντων τῷ ὑπὲπιπλωτεύτερων τῷ λαο-
πῶν κληρικῶν, φιλολιμότερον φέρετης αὐτοῖς
τριάδος, εἰς τριάδα μονάδα εἶναι φιλοσοφῶν,
ἐθεολόγους. ἀρεῖος δέ περ περιεστερος τῷ ὑπὲπι-
πλωταπλωμένων, ἀνὴρ σὸν ἀμοιρεῖος τῆς δια-
λεκτικῆς λεζης, οἰούμρος τὸ σαβελιτάτε λί-
βου. δόγμα εἰσηγεῖται τὸν ἐπίσκοπον, εἰς φι-
λονεικίας τῇ διάμεσην εἰς τὸ ἐναντίον τῆς τά-
χινος δόξης αἴτελινε, καὶ αἱ ἐδόκει, γοεγώς
ὑπαπίπτοντες ταῦτα φέρεται τὸν ἐπίσκοπον λεχ-
θέντα· καὶ φοιτοῦ, εἰ ὁ πατὴρ ἐγένητον ψόν,
δεχθεὶς υπαρξεως ἔχει ὁ χρυσῆς τοῖς τοῖς τοῖς
δῆλον, ὃν ἀπότελονται ὁ ψόν· αἰολογεῖ τε
δέ τις αὐτοῖς, ἔτι σὸν ὄντων ἔχειν αὐτὸν τὸν
ὑπόσασιν.

Κεφ. 5'.

Οἱ δὲ τῆς φιλοσοφίας ἀρχὴν διατρέσσων ἡ ἐκκλησία ἀλεξανδρείας τοῦ
ἀλεξανδρεῖος ἀλεξανδρείας, καθεῖται ἀρεῖον.
καὶ τὸν ὄντα αὐτόν.

Tαῦτα τῷ κανοπεῖ πεπειλόγω συλλογισθ-
μένος, αὐταρρίπτει τοῦ πολλὰς ποσὶ τὸ
ζύπημα. καὶ αὐτοῖς διπλαὶ Συμεὼνος ποιεῖται
μέγα πῦρ. δέξαμενόν τε τὸ κακὸν διπλοῦ
τῆς ἀλεξανδρείας ἐκκλησίας, διέτρεχε τὴν
σύμπασαν αὐγυπλόν τε τὸ λιβύην, καὶ τὴν ἄνω
θησαΐδα δημητρίου λαοπόδας ἐπενέμετε παρ-
χίας τε καὶ πόλεις. Σωελαμέδενον τὴν δέξιαν
δόξην, πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι, μάλιστα δὲ εὐσέ-
βεις. αὐτοῖς αὐτείχετο, ὡς ὁ καυταρένος, ἀλλ
ὁ περιέργεον μήρτης βιθυνίων ἐκκλησίας ἐπί-
σκοπος, τότε δὲ τῆς ἐν βιθυνίᾳ νικομηδεῖας
τὴν ἐπίσκοπην ὑποδένεις· ταῦτα αἰκάλων τὸν ὄργων
τε γνόμην ὁ ἀλεξανδρεῖος, περὶ δογμὸν στρατεύει.
καὶ συνέδεειν πολλῶν ἐπίσκοπων κα-
θίσας, τὸν μὴν ἀρεῖον, καὶ τὰς δημοδεχομένες
τὴν δόξαν αὐτὸς κατατάσσει. γράφει δὲ τοῖς καὶ
πόλιν, τοιάδε.

A

CAPUT V.

De Arii adversus Alexandrum Episcopum
contentione.

Post Petrum Alexandrinæ urbis Episcopum, qui Diocletiano regnante martyrium consummavit, Achillas Pontificatum ejus loci suscepit. Huic deinde succedit Alexander, redditâ jam Christianis pace, quam supra commemoravimus. Hic ergo securius degens, Ecclesiam suam gubernabat. Forte quodam die, prefentibus suis presbyteris una cum reliquo clero, de sacrosanctæ Trinitatis mysterio ambitiosius disputans, in Trinitate esse decebat unionem. Arius vero unus est numero presbyterorum, qui Alexandro parebant, vir artis dialecticæ minimè ignarus, ratus Episcopum Sabellii Libyci dogma inducere, ad opinionem, quæ cum Sabellii dogmate ex adverso pugnat, contentionis studio deflexit, usque, quæ ab Episcopo dicta fuerant, acerbius, ut videbatur, occurrit, ita disputans. Si pater genuit filium, existendi initium habet is, qui genitus est. Ex quo manifestè liquet, fuisse aliquando tempus, cum non esset filius: & necessario conficitur, cundem ex nihilo subsistere.

CAPUT VI.

Quomodo ex contentionē ortum est in Ecclesia
dissidium; & quomodo Alexander Alexan-
drus Episcopus Ariū sectatoresq; ejus depositus.

Hec ille novis atq; inauditis assertiōnibus cùm ita conclusisset, multos ad eam quæstiōnem excitavit. Atq; ex modica scintilla magnum subito extitit incendium. Ortum quippe ab Alexandrina Ecclesia malum, per universam Aegyptum & Libyam ac superiorem Thebaidem pervasit: tandem vero reliquias provincias ac civitates depastum est. Porro opinioni Arii complures quidem alii facebant: sed præ ceteris cam tuebatur Eusebius, non ille quidem Cæsariensis, sed alter, qui cùm ante Berytiorum fuisse Episcopus, tunc temporis ad Nicomedia, quæ in Bithynia est, pontificatum irreplebat. Quæ cùm audiret ac cerneret Alexander, gravi exarstīra: & collecto multorum Episcoporum Con-
cilio, Ariū & reliquos, qui sententiam ejus amplectebantur, gradu movit & Episcopis per singulas urbes constitutis scripsit in hunc modum.

B